

J. J.

Wystawa morską w Gdańsku

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 5/1, 154

1960

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zobrazowanie początków produkcyjnej działalności człowieka na terenie ziemi kieleckiej, o których czerpie się wiadomości z badań archeologicznych.

Najważniejszymi problemami omawianymi na wystawie były: wyrób narzędzi krzemiennych z buł wydobywanych w neolitycznej kopalni w Krzemionkach Opatowskich, odlewanie wyrobów z brązu oraz masowy wytop żelaza w prymitywnych ziemnych piecykach hutniczych, które znajdowane są ostatnio w rejonie Gór Świętokrzyskich. Tematami uzupełniającymi było garncearstwo oraz otrzymywanie i zastosowanie barwników.

Wystawa stanowiła interesujące doświadczenie, ponieważ operując materiałem archeologicznym pokazywała go z technicznego punktu widzenia.

Otwarcie wystawy w Sielpi zapoczątkowało reaktywowanie tam stałego ośrodka muzealnego. Wprawdzie wystawa *Najstarsze tradycje Zagłębia Staropolskiego* była czynna do 30 września 1959 r., ale na wiosnę 1960 r. zostanie ona znów otwarta w znacznie rozszerzonym zakresie.

Równocześnie są prowadzone prace nad choćby częściowym uzupełnieniem zniszczonego w czasie okupacji parku maszynowego. Jest to zadanie bardzo trudne i nie w pełni osiągalne — np. nie sposób odtworzyć pierwszej skonstruowanej na ziemiach polskich turbiny wodnej (dzieło Girarda). Tym niemniej pewne kroki w tym kierunku już poczyniono, gromadząc w Sielpi maszyny z innych zakładów Kielecczyny, m. in. obrabiarki z Białogonu.

Autorem scenariusza wystawy był mgr J. Kuczyński z Kielc. Projekt plastyczny ekspozycji wykonał inż. arch. J. Stajuda z Warszawy.

J. J.

WYSTAWA MORSKA W GDAŃSKU

W dniu 6 września 1959 r. otwarta została w Dworze Artusa w Gdańsku wystawa pod nazwą „Rozwój budowy statków”. Wystawa przedstawia rozwój form kadłuba statku i środków jego napędu począwszy od wydrążonego pnia do współczesnych jednostek napędzanych energią atomową. Szczególny nacisk jest położony na historię budownictwa okrętowego w Polsce, omawia się ją jednak na tle osiągnięć światowych.

Ekspонатami wystawy są — obok plansz, fotografii i rysunków — liczne modele, wśród nich znane ze znakomitego wykonania historyczne modele statków mgr M. Boczara oraz modele najnowszych jednostek budowanych w polskich stocznicach.

Organizatorami wystawy są: Muzeum Techniki w Warszawie i Towarzystwo Przyjaciół Muzeum Morskiego w Gdańsku. Pomocy udzieliły liczne urzędy i instytucje, m. in. Ministerstwo Żeglugi i Gospodarki Wodnej, Prezydium WRN w Gdańsku i Instytut Morski.

Wystawa jest pomyślana jako jeden z wstępnych kroków do powołania Muzeum Morskiego w Gdańsku.

J. J.